

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 111.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866596144/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

I Forbindelse med dette Digt skulde et følgende staa, nemlig:

Gjukungerne eller Asernes Hevn,

der i tragisk Styrke kunde komme det forrige nær, skønt det ej kunde opvise to saa stærke opponerende Magter, thi gennem dette Digt maatte Gudens Haand ødelæggende bevæge sig, medens Genstandene for dens Hevn kun modsatte sig svagt, og ene kunde vise betydelig Kraftyttring til Siden som Redskaber i den fortørnede Odins Haand*. —

Vist nok troer Jeg, aldrig disse Digte ville blive færdige fra min Haand, og da det ej er let for Individet selv at skelne mellem Sands for Poesi og poetisk Sjeni, vilde Publikum maaske endog under de heldigste Omstændigheder blive Mig liden Tak skyldig; men dette veed Jeg, at disse Æmners værdige Behandling er et Ønske, Jeg neppe nogensinde vil glemme.

Kunde Jeg blive Digter og Nordens Digter, da har Skebnen gaaet en underlig Vej med Mig, i det den har sat Mig paa en Punkt, hvor det næsten er umuligt, og dog ladet Mig øjne, at gennem denne Punkt gik den eneste mulige Vej til Maalet.

* At Gjukungernes Skebne var Asers Verk, bestyrkes ved Odins Aabenbarelse for Jormunrekr, da ham forkyndtes Maaen at dræbe Gudrues Sønner.

Min Forkærlighed til hin Epoke og hine Tildragelser er ligesaa gammel som mit første Kendskab til dem. Endnu havde Steffens ikke vækket Mig, halv, af min vaagne Slummer, og længe havde Jeg ej været akademisk Borger, da Jeg, saa at sige, faldt over den første Del af Suhms Dannemarks Historie¹ og følte Mig straks henreven af disse stærke Scener, uden dog at abne andet end en angenem Fortælling i dem. — Min Rimelyst var da just atter vaagnet, og Jeg havde alt begyndt at rime Sigurds Hændelser, da Jeg kededes derved, dels fordi de ved min kvasikomiske Behandling nødvendig maatte tabe Interessen, og dels fordi Jeg som ganske ukyndig i Prosodien kun talte Stavelserne, og derfor ej kunde faa det til at klinge godt.

Hvad Steffens sagde om Die Liebe der Niebelungen, lod Mig som halv drømmende atter erindre disse skønne Sagn, men dels var jeg dengang beskæftiget med Attestatsen, og dels er

¹ Se ovenfor Side 26.